

Zawiadomienia (skargi) indywidualne do organów traktatowych w systemie ochrony praw człowieka ONZ

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Spis treści

Przedmowa	XI
Wykaz skrótów	XV
Wykaz literatury	XXI
Wykaz źródeł	XXXIII
Rozdział I. Organy traktatowe jako element systemu ochrony praw człowieka ONZ	1
§ 1. Uwagi wstępne	1
§ 2. System ochrony praw człowieka ONZ – geneza i charakterystyka ogólna	2
§ 3. Charakterystyka umów kontrolowanych przez organy traktatowe ...	9
I. Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych	10
II. Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych	15
III. Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej	18
IV. Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet	20
V. Konwencja w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania	24
VI. Konwencja o prawach dziecka	27
VII. Konwencja o ochronie praw pracowników migrujących i członków ich rodzin	33
VIII. Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych	37
IX. Konwencja w sprawie ochrony wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem	39
§ 4. Podsumowanie	41
Rozdział II. Charakterystyka organów traktatowych – komitetów	43
§ 1. Uwagi wstępne	43
§ 2. Geneza i podstawy prawne organów traktatowych	44
§ 3. Skład komitetów	53
I. Stan liczebny komitetów	53

II. Wymagania dotyczące kandydatów na członków komitetów oraz tryb ich wyboru	56
§ 4. Zasady funkcjonowania komitetów	64
I. Liczba i długość trwania sesji poszczególnych komitetów	66
II. Problem niewystarczającej ilości czasu przeznaczonego na pracę komitetów, w tym rozpatrywania zawiadomień indywidualnych	70
§ 5. Obsługa administracyjna i finansowanie działalności komitetów	72
§ 6. Współpraca pomiędzy komitetami	77
§ 7. Stosunki między komitetami a organami ONZ	80
§ 8. Charakterystyka kompetencji komitetów	82
§ 9. Podsumowanie	87
Rozdział III. Zawiadomienia indywidualne – zagadnienia	
wprowadzające	89
§ 1. Uwagi wstępne	89
§ 2. Zawiadomienia indywidualne do organów traktatowych na tle innych możliwości podejmowania działań przez ofiary naruszeń praw człowieka	90
I. Skargi indywidualne do trybunałów praw człowieka	90
II. Procedury kontrolne Rady Praw Człowieka	92
§ 3. Zawiadomienia indywidualne – kwestie terminologiczne	96
§ 4. Uznanie przez państwo kompetencji komitetów do badania zawiadomień indywidualnych	98
I. Uznanie kompetencji organów traktatowych w drodze jednostronnych deklaracji państw	99
II. Przyjęcie kompetencji organów traktatowych w drodze związania się protokołami fakultatywnymi	106
§ 5. Podsumowanie	116
Rozdział IV. Przesłanki dopuszczalności składania zawiadomień	
indywidualnych	121
§ 1. Uwagi wstępne	121
§ 2. Właściwość <i>ratione personae</i>	121
I. Możliwość złożenia zawiadomienia przez jednostki oraz grupy osób	122
II. Pojęcie ofiary naruszenia	125
III. Wniesienie zawiadomienia na rzecz osoby trzeciej	131
IV. Warunki dopuszczalności <i>ratione personae</i> – kwestie szczególne	135
§ 3. Właściwość <i>ratione loci</i>	145
I. Pojęcie podlegania jurysdykcji państwa	145

II. Odpowiedzialność państwa w związku z działaniami innych państw	148
III. Jurysdykcja eksterytorialna	151
§ 4. Właściwość <i>ratione temporis</i>	153
I. Powstanie naruszenia a uznanie właściwości komitetów	154
II. Koncepcja trwałego naruszenia	157
§ 5. Właściwość <i>ratione materiae</i>	161
I. Dopuszczalność zawiadomień a treść monitorowanych umów	161
II. Problem zastrzeżeń do monitorowanych umów	167
§ 6. Wyczerpanie dostępnych procedur krajowych	170
I. Wymogi dotyczące środków, jakie powinny zostać wykorzystane	172
II. Termin, w jakim należy wnieść zawiadomienie	178
§ 7. Pozytywny zbieg międzynarodowych procedur kontrolnych	180
§ 8. Pozostałe przesłanki dopuszczalności	185
§ 9. Podsumowanie	188
Rozdział V. Procedura rozpatrywania zawiadomień indywidualnych	191
§ 1. Uwagi wstępne	191
§ 2. Rejestracja zawiadomienia i postępowanie przygotowawcze	191
I. Zasady rejestracji i wstępna selekcja zawiadomień	193
II. Środki tymczasowe	197
§ 3. Badanie zawiadomień i decyzje komitetów	202
I. Badanie dopuszczalności oraz meritum sprawy – przebieg postępowania	202
II. Szczegółowe zasady postępowania	205
§ 4. Treść i charakter prawny stanowisk komitetów kończących postępowanie	208
I. Rodzaje i sposób formułowania środków naprawczych	209
II. Charakter prawny stanowisk komitetów	213
§ 5. Efektywność mechanizmu zawiadomień indywidualnych – procedura <i>follow-up</i>	215
I. Podstawy prawne wprowadzenia procedur <i>follow-up</i> i zakres mandatu sprawozdawców	216
II. Praktyka i perspektywy zmian	219
§ 6. Podsumowanie	221
Zakończenie	223
Indeks rzeczowy	227

[Przejdź do księgarni →](#)

ksiegarnia.beck.pl